AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh.

Seite 72r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aliq̃o teneat. illi autem ꝯ p̃ intelligere cuiꝰ p̃ esse inde
q̃ deus ē. oēs enim natis inuisibilibus in corpibus
intelligi uio in spiritualibus omnibus immutabilibus p̃
fecit. Omnis tui cōtemp̃ excellentia dī dominantur
ꝰ quisq̃ in uenerit potest quibus deus ē at ē quo ē
ad principium. nam p̃ deum ē omnis ostenaitur. q̃ certis
rebus omnibus antep̃ponit. et qui omnis qui dō cogi
tant aliq̃ unum cogitant. illi soli possunt nō ab
surdi et indigna ēstimare de deo qui nihil ipse
cogitant. et quae ēis illis fo. accuerit cor. eam
uera uiue ut nō uiue putant. et uiuentē nō ui
uentem ante ponunt. eam q̃ ipsam uiuentē cor.
sem q̃ intuibilis luce p̃fulgeat. q̃ubis magnu
ni. p̃ ramum eat q̃ intuibilis pulcri. ornet. aliud
ē ipsum aliud unum q̃ uegetat. intelligunt. eam
que illi uoluntas ab illa uegetat. et aliat. digitate
in corpi. p̃ fert. Deinde ipsam unam p̃ginit in
spirē. et sic eam sine sensu uegetantem in ue
nunt. q̃ his arbores ē p̃ponunt ei sentientē q̃ p̃
ē pedes. Et hinc rursus intelligentē q̃ his ē
hominū. Nam in cui ad hunc immutabilem inderit
ꝯ hinc aliquid ī cōmutabile cogitant. p̃ter
illam autem solam unum q̃ nō aliū deliqit aliū
sapit. sed ē potius ipsa sapia. sapiens. ut nō
id ē adepta sapiam amp̃ ad p̃ipiscet. nō erat
sapiens. At uero ipsa sapia ī fuit unū q̃ in si
piens. nec cēpot. Quam si nō intelexit. illo
nō plena fiducia uitam in cōmutabile sapi
entē omnia nunc cui ponent ipsam quecor re
gulam ī intellectus qua illa clamabant ē in ch
orem in cōmutabile indeuit. nec ipsam ī sup
ciam natam indeuit qui quid sic mutabi li
deuit. Nemo. u. ē tam in p̃ridentē in fulius:
qui dicat. Vni sciam in cōmutabilem sapien
tē uitam. immutabili cēp̃ tere cōtī: id q̃ in. u. q
interrogat. inde sciam omnibus ad cōtēplandū
ē. atq̃ in cōmutabilitē p̃sto ē. Et ꝑ qui nō
inder ma ē. q̃ si sectus in sole ē. nec p̃ dest. ipsis
locis cl'or tam clare ac p̃sentis luces fulgor
in fulius. Quicunq̃ inder et refugit: o lucē.

umbr carnalium in uanidum mentis actegent
p̃uor g'nor. q̃ ōrtis flatibus ab ipsū p̃ila re
pauiunt. homines postiora atq̃ in feriora sec
tantes q̃m illud q̃ ē melius atq̃ p̃stantius
cōtineat. Quia ꝑ cū illa iustitiae p̃ fruendi sit
que in cōmutabile unum et in ueritatis auc
tor. et cōditor. unū status rebus quas cōdidit
cōsulat. p̃ramidus animi ē uita. et p̃ hanc illam
lucē ualeat et in hac p̃ste. Nam p̃ gaudiū
q̃ in tribulationibus q̃ dum et q̃ in angustiis in ad
p̃iam ē arbitrium. Non. n. ad eū qui ueritatis
p̃sentis ē locis mouemur. sed bono studio do
mis atq̃ moribus. Nō possemus ī ipsa sapia cū
te et in fruitiuis cōgere diguatur. et uiuen
di nobis p̃bet exemplū in. alter q̃m in homine q̃m
et nos homines sumus. sed quia nos cū ad illam
uenimus. sapientes facimus. ipsa cū ad nos uenit.
ab hominis stultis egrisse putata ē. Et
q̃m nos cū ad illam uenimus. ōualescimus. ipsa
cū ad nos uenit q̃ in furina existimata ē. sed
quod stultū ē dī sapientiū ē hominis. et q̃ infir
mū ē dī fortē ē hominis. Cū g' ipsa sit potentia in
am se atq̃ nobis fecit ad potentiam. Et cū sano
et puro intellectu cōtemplantur. sed p̃ceptis. eorum qui
oculum illum in firmum in mundū habent. oculis cor
poreis aperte diguatur ē. Quia ut in sapia di
uina potest mundus p̃ sapiam agnoscere deum. pla
cuit deo p̃ stultitiam p̃dicationis saluos fa
cere credentes. Nō q̃ placuerunt uenerando spiritu
sed mentem in mortali mortaliter apparendo ue
nisse ad nos dicere. illuc g' uenit ī erat. q̃
mundo erat. et mundus p̃ eum factus ē. sed q̃m ad
p̃dicare fruendi p̃ ipso atque cōtemplandum homines cō
figurata huic mundo et mundi noscere cōgrumisse
uerum nō eum agnouerunt p̃ ea dicere eum
gentilis et mundus eum nō cōgnouit. Itaq̃ in sapia
dei. nō potest mundus p̃ sapiam agnoscere deum.
Cur g' uenit cū hi erat ī q̃ placuit dō p̃ stultitiam
p̃dicationis saluos facere credentes. Quid uenit
ī q̃ ibi cū caro fēm ē. et habitauit in nobis. sacram